

Biblická hodina – 27.02.2025

Suspírium: „Samuel odpovedal ľudu: „Nebojte sa! Spáchali ste síce všetko to zlo, len sa neodvracajte od Hospodina, ale slúžte mu celým srdcom. Neobracajte sa k ničotám, ktoré neosožia, ani nezachraňujú; sú to len ničoty. Hospodin nezavrhne svoj ľud pre svoje veľké meno, lebo z vás chce mať svoj ľud.“ (IS 12,20-22) Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 300: „Bože Všemohúci, Otče milujúci...“

Modlitba: Pane náš, tento deň sa pomaly blíži ku koncu, ale Ty si nás práve začal formovať v spoločenstve Svojho živého Slova a Ducha Svätého. Ďakujeme Ti za všetko, čo sme dnes vykonali, ale prosíme Ťa, aby si v nás dokončil všetko, čo si Ty sám začal v našom vnútri. Ďakujeme Ti za to, čo sme dnes mohli doteraz zažiť, ale prosíme, obdaruj nás teraz Svojou radosťou. Ďakujeme Ti za všetko, čo sme skrze Teba prežili, no prosíme, aby si nám doprial vnútorné ticho v tomto spoločenstve. Ďakujeme Ti za ľudí, ktorých sme počas tohto dňa stretli, daj, aby sme sa dnes navzájom obohatili o vieru a vykonaj, Bože náš skrze Ježiša Krista, aby sme boli jeden pre druhých bratmi a sestrami. Ďakujeme Ti za všetko a dopraj nám aktívny odpočinok, aby sa pod Tvojou milosťou, prozreteľnosťou a ochranou naše srdce naplnilo všetkým, čo patrí k Tvojej láskavej bytosti ako jej podstate. V mene Tvojho Syna, nášho Pána, Spasiteľa a Vykupiteľa, prosíme, vypočuj nás. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Ezechiela 12. kapitola 21-28. veršov: *„Potom mi zaznelo slovo Hospodina: „Človeče, aké to máte porekadlo o krajine Izraela, že dni plynú a zo všetkých videní nie je nič? Preto im povedz: Takto vraví Pán, Hospodin: „Skoncujem s týmto porekadlom a už ho nebudú používať v Izraeli.“ Povedz im však: „Blížia sa dni, keď sa splní každé videnie. Nebude totiž už nijaké márne videnie ani pochlebovačské veštenie v dome Izraela, ale prehovorím ja, Hospodin. Čo poviem, to sa splní a už sa neoddiaľ. Ešte za vašich dní, dom vzdoru, prehovorím a svoje slovo splním,““ znie výrok Pána, Hospodina. Potom mi zaznelo slovo Hospodina: „Človeče, dom Izraela hovorí: „Videnie, ktoré on má, sa vzťahuje na vzdialené dni a prorokuje o ďalekých dobách.“ Preto im povedz: Takto vraví Pán, Hospodin: „Neoddiaľ sa už žiadne moje slovo. Slovo, ktoré vypoviem, sa splní,““ znie výrok Pána, Hospodina.“*

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

21-25. verše: Prorok reaguje na malomyseľnosť vyvoleného národa vyjadrené porekadlom. Je pravda, že proroci Hospodina už jedno celé storočie vopred hlásali záhubu krajiny, ale aj v tom treba vidieť milosť a zhovievavosť Božiu, lebo On dopredu varoval svoj skazený a hriechom prepletaný život vlastných. Ľud je však ironický. Porekadlá veľmi dobre poznajú, ale živé Slovo Božie ich vôbec

nenadchne a neposúva ich vpred. Príslovia a porekadlá alebo Božie Slovo nás vedie. Čo nás usmerňuje? Čo nás sprevádza životom? Čo nás obohacuje a čím odpovedáme ľuďom na ich otázky týkajúce sa súčasného kresťanstva? Poznáme Sväté Písmo ale porekadlá a príslovia máme osvojené, v ktorých sú ľudské skúsenosti obsiahnuté. My potrebujeme do života Božie Slovo a nie odhalené skúsenosti človeka. Porekadlo Izraela: dni plynú a zo všetkých videní nič, hovorí o tom, aká bola duchovná bieda v Izraeli i napriek tomu, že hlásali Boží súd. Čo používajú v Izraeli, o to sa opierajú. Čo je zaužívané v našej domácnosti? Čo máme na stole položené? Božie Slovo alebo knihu frazeologizmov? Apoštol Pavol nás učí: *„Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na učenie, karhanie, nápravu a výchovu v spravodlivosti, aby Boží človek bol dokonalý a pripravený na každé dobré dielo.“* (II Tim 3,16-17)

Toto porekadlo sa totiž týkalo slov prorokov, ktorí klamali ľud vyhlasovaním vždy nových termínov záchrany. Hospodin však hovorí, že skoncuje porekadlami a prísloviami. Ohlasuje blízkosť naplnení všetkých sľubov a všetkých videní, ktoré jeho proroci vyriekli pred vyvoleným národom. Ľud si myslí, že tieto videnia obsahujú šialenosti, sú len márnou útechou pre ľud, a lichotivé veštbý, ktoré vedú k falošným túžbam ľudu. Hospodin splní svoje hrozby za života tých, ktorí a ktoré to počuli.

26-28. verše: Naliehavosť Ezechielových slov neboli na mieste, hovoria si. Chceli zmariť slová prorokov. Tento prorok – podľa nich – hovorí o tom, čo sa stane len v ďalekej budúcnosti. Nepopierali, že jeho prorocké slová sú od Hospodina, to nie, ale odsunuli ich, že sú neaktuálne. Aktuálnosť Božie Slova. Vždy je aktuálne Božie Slovo, či je to prorocké videnie alebo príbeh. Či je to z Knihy Prísloví z náučnej časti Svätého Písma, alebo zo života cirkevných zborov, ktoré trápi apoštola Pavla, Jána, Petra, Jakuba a Judáša. Aktuálnosť Božieho Slova. Aktuálnosť Písma Svätého. Prečo? O tom pojednáva apoštol Pavol: *„Boh je ten istý, ktorý pôsobí všetko vo všetkých.“* (IK 12,6) Prorok Izaiáš o tom jednoznačne pojednáva a dáva ako živý profil pred ľud Boží: *„Veď moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty,“* znie výrok Hospodina. *„Lebo ako nebesá prevyšujú zem, tak prevyšujú moje cesty vaše cesty a moje myšlienky vaše myšlienky. Lebo ako padá dážď a sneh z neba a nevráti sa ta, ale zavlaží zem, zúrodní ju a dá jej vyklíčiť, vydá semeno na siatie a chlieb na jedenie, tak sa stane s mojim slovom, ktoré mi vyjde z úst. Nevráti sa ku mne naprázdno, pretože urobí to, čo som si želal, a dosiahne to, kvôli čomu som ho poslal.“*

Častokrát sme veľmi odvážni a odvážne, čo sa týka Božieho Slova. Mať úctu k Písmu Svätému je dôležité. Mať rešpekt pred Božím Slovom, je veľmi dôležité. Zabúdame, že to nie sú obyčajné slová, len slová, ale tieto slová sa naplnia. Nevieme dňa ani hodiny, ale našou úlohou – podľa Ježiša Krista -, nie je ľahkovážne povedať, to nie je o nás, to nie je aktuálne pre náš svet, pre náš život,

pre našu každodennosť, ale bdieť a modliť sa. (viď. Mt 25,13) Pokušenie o rečnení neaktuálnosti Písma je veľkou odvážnosťou, „*lebo dni sú zlé.*“ (Ef 5,16) Naplno využívajme čas čítaním, počúvaním a zachovávaním Božieho Slova a nebudme ľahostajní voči tomu, čo nám zjavuje Hospodin. Jeho videnia sa skončili, to je pravda, ale Slovo, ktoré sa stalo telom, nám zjavuje pravdu v každom čase skrze Ducha Svätého. Nebudme nepripravení, ale bdejme a modlime sa, lebo hoci porekadlá a príslovia nie sú aktuálne, Božie Slovo je živé a účinné, aby sme nepočuli jeho Slová ako slová súdu v našich životoch: „*Napokon prišli aj ostatné panny a povedali: ‚Pane, pane, otvor nám!’ On im však odpovedal: ‚Amen, hovoriť vám, nepoznám vás.’* (Mt 25,11-12) Dni plynú, – to je skutočnosť a obrovská pravda – ale čím ich naplníme? Je to na osoh nášho vnútra a večného života skrze Pána Ježiša Krista? Budme si úprimní k sebe a k vlastnému okoliu.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 13. kapitola 6-9.veršov: „*A povedal toto podobenstvo: ‚Istý človek mal vo vinici zasadený figovník. Keď prišiel hľadať na ňom ovocie, nič nenašiel. Preto povedal vinohradníkovi: ‚Pozri, už tri roky chodím hľadať na tomto figovníku ovocie, no nič nenachádzam. Vytni ho! Načo zbytočne vyčerpáva zem?’ On mu odpovedal: ‚Pane, nechaj ho ešte tento rok. Okopem ho a pohnojím. Možno nabudúce prinesie ovocie. Ak nie, vytnes ho.’*“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Ježiš používa toto podobenstvo, aby objasnil situáciu svojho ľudu, z pohľadu Otca nebeského. Všetky známe obrázky, učeníci mohli okamžite pochopiť, o čo vlastne ide v tomto podobenstve, ktoré je predstreté Ježišom. Vinica symbolizuje Izrael (Iz 5,1-7). Figovník v ňom je Jeruzalem, ale mohli by to byť aj samotní ľudia, ktorí vedú Boží ľud do záhuby. Vinica je Božím vlastníctvom. Plod figovníka je všetko, čo Boh očakáva od svojho ľudu, v súhrne života a to v súlade s Jeho vôľou. Pán vinice, náš Boh, je trpezlivý, ale i Jeho trpezlivosť má svoje medze. On všetko pripravil, venuje svoju starostlivosť i figovníku, ktorý je v Jeho vinici, ale čaká na ovocie, na plody života. Pán vinice tri roky podrobne preskúmal zasadený strom. Trikrát sa vrátil a zastavil sa pri tom strome, ktorý zasadil. Tri roky mu zabezpečoval všetko. Jeho vynaloženia úsilia je však spečatené. Nenašiel ovocie ani po troch rokoch. Boh trpezlivo čakal na obrátenie svojho ľudu. Po márnom čakaní vyslovuje rozsudok. Je to logické a samozrejmé, že navrhuje, vyňatie stromu, veď nikto netoleruje vo svojej vinici neplodný strom. Toto však nie je poslednou bodkou podobenstva. Čo povedať, niekto zasiahol a z tohto dôvodu vyňatie stromu sa odkladá. Milostivý rok Izraela sa začína. Toto je dobrá správa, dobrá novina ktorú Ježiš hlása, a to od začiatku svojho pôsobenia: „*Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal zvestovať chudobným evanjelium a uzdravovať skrúsených srdcom. Poslal ma vyhlásiť zajatým prepustenie, slepým vrátiť zrak, utláčaných prepustiť a vyhlásiť milostivý rok Pána.*“ (Lk 4,18-19).

Pre Ježiša nemal pravdu Ján Krstiteľ, ktorý zreteľne hlásal nasledovné: *„Veď sekera je už priložená ku koreňu stromov. A tak každý strom, ktorý neprináša dobré ovocie, bude vyťatý a hodený na oheň.“* (Lk 3,9). Boh pre Ježiša až do nedôslednosti je milosrdný, keď vynesený rozsudok nevykoná. Tento odklad sa však koná s nádejou, že „možno“ keď Ježiš prechádza mestami a dedinami, uzdravuje a vyučuje, to všetko sa deje v nádeji, že si to všimnú a obrátia sa. On povedal i toto podobenstvo, aby sa snád otvorili oči jeho poslucháčov, aby uznali vážnosť ich situácie a vykonali vlastné „čelom vzad.“ Pretože ako nie, potom prichádza druhá možnosť: „Ak nie, vytneš ho!“ Keďže Lukáš zahrnul toto podobenstvo do svojho evanjelia, potom nadobúda význam, ktorý presahuje historickú situáciu. Stále ešte trvá čas milosti. Pre Ježiša ešte stále existuje milosť. Svet je ešte stále pre Ježiša pod Hospodinovým dohľadom. On nás drží skrze Ježiša nad vodou. Náš Boh čaká pre Ježiša so súdom a čaká, aby sme sa prinavrátili k Nemu, pretože chce zachrániť človeka. Pre každý prípad: možno! Nielen pre krajné prípady, ako to robí svet, ale pre každý prípad je Boh pripravený čakať, vycúva od toho, aby všetko zničil, odkladá svoj súd. Zaslúžime si to? Vzďaľuje všetko so Svojím krížom, dáva možnosť života so Svojím zmŕtvychvstaním. Čaká na úžitok, vyhľadáva svoj strom zasadený. pozerá sa či snád náš život nie je sebecky márný. Ale nebude už ďalšia lehota. V Kristovi sa Slovo stalo telom, láska obetou, nádej skutočnosťou, život istotou. V tom nás jasne vyzýva: *„Zastav svoj neplodný rast, lebo i Božia trpezlivosť má svoje medze a hranice.“* Nie je a ani nebude iná možnosť než tá, ktorú navrhuje v Ježišovi Kristovi. Kým je čas... Kým je čas... Kým je čas, nesme ovocie viery v láske Kristovej. Nádejou a pravým životom je a zostáva Kristus, nikto iný. Prosme o Jeho Presväteho Ducha, aby sme sa tejto príležitosti vedeli chopiť, nech nás on naučí niesť vlastné ovocie, ktoré ponúka: *„No ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrotá, vernosť, miernosť, sebaovládanie. Proti takýmto veciam nie je zákon. Tí, čo patria Ježišovi Kristovi, ukrižovali svoje telo s vášňami a žiadosťami. Ak žijeme Duchom, podľa Ducha aj konajme!“* (Ga 5,22-25)

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Boh je láska a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom.“ (I Jn 4,16b) Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č. 80: 6-11. verše: „Z Egypta si vybral ker vinný...“